НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Предмет: Извештај Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију

На основу чланова 36. и 37. Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 40. Закона о високом образовању Републике Србије, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду је на V електронској седници одржаној 1. фебруара 2021. године донело Одлуку бр. 629/1, којом смо изабрани у Комисију за оцену научне заснованости теме докторске дисертације коју је **Невенка Јанковић** пријавила под насловом ***Флуктуација плураалских облика код именица у савременом немачком језику: узроци и систем алтернација***.

2. Састав Комисије:

Др Бранислав Ивановић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Германистика, датум избора у звање: 6. 2. 2018. године

Др Смиља Срдић, редовни професор Филолошког факултета у Београду у пензији, ужа научна област Германистика, датум избора у звање: 18. 12. 2007. године

Др Анете Ђуровић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Германистика, датум избора у звање: 7. 12. 2016. године

Др Јелена Костић – Томовић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Германистика, датум избора у звање: 16. 5. 2018. године

Др Софија Биланџија, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Скандинавистика, датум избора у звање: 29. 1. 2019. године.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Невенка Јанковић рођена је 24. 6. 1975. године у Нишу где је завршила основну школу и гимназију. Године 1994. уписала се на Групу за немачки језик и књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, а дипломирала је на истом факултету 2001. године са просечном оценом 8, 11. Године 2015. уписала је докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду, модул Језик. У оквиру докторских академских студија положила је све предвиђене испите са просечном оценом 9, 63.

Од 2003. до 2017. године Невенка Јанковић је радила као професор немачког језика у Првој нишкој гимназији „Стеван Сремац“. Од 2013. године један је од активних учесника немачког међународног програма DSD I (*Deutsches Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz*), који за циљ има полагање испита за стицање међународно признате дипломе о знању немачког језика на нивоу Б1 према Европском референтном оквиру за живе језике, а који се реализује у Првој нишкој гимназији „Стеван Сремац“. У истој установи је од школске 2014/15. године била професор у билингвалним немачким одељењима за предмете Историја, Књижевност, Ликовна култура, Музичка култура, радећи са стручњацима из СР Немачке на припреми материјала за ову врсту наставе.

Од 2017. године запослена је као лектор за ужу научну област Германистика, предмет Немачки језик, на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, где држи наставу из предмета Немачки језик 1, 2, 3, 4, 5 и 6, Морфологија немачког језика и Историја немачког језика.

Невенка Јанковић је члан Удружења наставника немачког језика Србије.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Невенка Јанковић је до сада објавила следеће научне и стручне радове:

Јанковић, Н. (2020). Ставови наставника о функцији језика у билингвалној настави. *Philologia Mediana* XIII/13. (потврда уредништва да је рад прихваћен за објављивање)

Ђукић Мирзајанц, М., & Јанковић, Н. (2020). Асинхрона и синхрона комуникација посредована рачунаром у настави страних језика. *Липар*. Часопис за књижевност, језик, уметност и културу, XXI, 71, 213 – 231.

Momčilović, N., & Janković, N. (2019). Zwischensprachliche Einflüsse beim Tertiärsprachenerwerb (Deutsch nach Serbisch). *Facta Universitatis, Series: Linguistics and Literature,* Vol. 17, No 1, 57 – 74.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија закључује да Невенка Јанковић испуњава услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложен др Бранислав Ивановић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду за ужу научну област Германистика.

Библиографија ментора са најмање пет јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

Alanović, M., Engel, U., Ivanović, B., & Ninković, S. (2014). *Deutsch- serbische kontrastive Grammatik. Teil III. Verb und Verbalkomplex.* München-Berlin-Washington D.C.: Verlag Otto Sagner.
Đurović, A., Ivanović, B., Srdić, S., Engel, U., & Alanović, M. (2017). *Deutsch-serbische kontrastive Grammatik. Teil IV. Partikeln.* Hamburg: Verlag Dr. Kovač.
Ivanović, B. (2014). Morfosintaksičke specifičnosti nominalnih unikalnih komponenata u nemačkoj frazeologiji. *Анали Филолошког факултета.* Књига XXVI, Свеска 2, стр. 39-51.
Ivanović, B. (2014). *Figura etymologica* u nemačkoj frazeologiji. *Примењена лингвистика* 15, стр. 89-95.
Костић-Томовић Ј., Ивановић, Б. (2019). Унутрашња редупликација у немачком језику између језичке историје и актуелних тенденција. У Крстановић, А., Аћимовић, Љ. (ур.) *Компаратистичка истраживања.* Бања Лука: Филолошки факултет, стр. 248-259.
Ивановић, Б. (2012). Геминатни фразеологизми средњевисоконемачког периода. *Анали Филолошког факултета 24*. Свеска I, стр. 285-298.
Ivanović, B. (2009). Recesivnost u nemačkoj frazeologiji. *Анали Филолошког факултета*. Свеска XXI, стр. 175-184.

Комисија сматра да проф. др Бранислав Ивановић испуњава услове за ментора предложене докторске дисертације.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Оцена формулације наслова предложене докторске дисертације

С обзиром на то да ће се кандидаткиња Невенка Јанковић у својој докторској дисертацији бавити узроцима флуктуације множинских облика код именица у савременом немачком језику као једне од наизглед морфолошки стабилних врста речи, узроцима који доводе до флуктуације у облицима множине (историјски, семантички, дијатопски и дијастратски), али и утврђивањем тога који множински облици именица међусобно алтернирају и зашто, Комисија констатује да је предложени наслов докторске дисертације *Флуктуација плуралских облика код именица у савременом немачком језику: узроци и систем алтернација* прикладан и да на адекватан начин репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. Оцена предмета и проблема научног истраживања

Предмет докторске дисертације *Флуктуација плуралских облика код именица у савременом немачком језику: узроци и систем алтернација* припада врло актуелној проблемској области германистичке лингвистике, а посебно морфологије савременог немачког језика. С обзиром на то да је реч о непрототипичном именичком обележју, наведени феномен је у досадашњој граматичкој литератури ефемерно обрађиван: најчешће су навођени најфреквентнији плуралски именички дублети, али без јасних узрока који их провоцирају, као и без потпуног увида у то који дублетни облици у множини именица међусобно могу да алтернирају. Иако није прототипична за именице, флуктуација множинских облика је у основи много чешћа појава него што се на први

поглед може закључити, а свеобухватно проучавање ове појаве на ширем лексикографском корпусу донело би нове и у научном смислу врло релевантне закључке у погледу синхронијског динамизма, којим је захваћена ова врста речи у савременом немачком језику, а истовремено не би требало пренебрегнути ни чињеницу да би резултати истраживања у оквиру наведене докторске дисертације могли имати и додатну експланаторну вредност за теорију и праксу учења немачког као страног језика. Поред наведеног, резултати добијени након спроведене анализе на ширем лексикографском корпусу могу да буду и импулс за контрастирање овог именичког феномена у немачком са истим у осталим германским језицима, али и у српском.

У фокусу предметне докторске дисертације налазе се следећа актуелна питања: који узроци доводе до дублетних множинских облика код именица, шта су обележја именица са дублетним плуралом и какав је систем алтернација плуралских дублетних облика.

Узроци флуктуације множинских облика код једне исте именице различити су по својој природи. Они могу бити дијахронијске, дијатопске, дијастратске и семантичке природе, а не може се искључити ни утицај аналогије према стабилним плуралским парадигмама у морфологији савременог немачког језика. Дијахронијски узроци резултат су динамичких процеса преструктурисавања деклинационих именичких парадигми у минулим епохама у развоју немачког језика, а у одређеном броју случајева нису завршени ни у нововисоконемачкој језичкој епохи, па ни у савременом немачком језику. Овакво морфолошко наслеђе код именица се у данашњем језику очитује као синхронијски динамизам, који, између осталог, за резултат може имати дублетне множинске облике. С обзиром на то да немачки језик спада у језике ширег ареала и да је званичан језик у више европских држава, дијатопски узроци ће свакако бити одговорни за различите множинске дублете у различитим региолектима. Дијатопски узрок се у дисертацији мора сагледавати и кроз призму немачког као плурицентричног језика, који у основи има три стандардна варијетета (немачки, аустријски и швајцарски) са одређеним разликама на различитим језичким нивоима, па и на нивоу морфологије. Елаборирање дијастратских узрока повезује ову тему са социолингвистичким проучавањима немачког језика с обзиром на то да су у различитим функционалним и стилским регистрима могући различити плуралски облици једне именице. Од семантичких узрока се свакако издваја полисемија, али и спецификација значења. Као посебан узрок треба размотрити и утицај творбе речи на могуће дублете у множини именица. Сваки од наведених узрока се и у теоријском погледу, али и на основу анализе корпуса сагледава за себе, али и у њиховој испреплетености како би се установило њихово могуће међудејство и утврдио градуелни карактер сваког од њих, на основу чега се уопштено, али и у сваком конкретном случају, може говорити о примарним и секундарним узроцима флуктуације множинских облика код именица у савременом немачком језику.

Посебан сегмент ове докторске дисертације представља утврђивање специфичних обележја именица са флуктуацијом множинских облика на различитим језичким нивоима, о чему у граматичкој литератури нема целовитих сазнања: да ли показују предоминантно специфичан род, да ли је реч о индигеним именицама или о позајмљеницама са различитим степеном адаптације и да ли су и у ком смислу специфичне са творбеног аспекта.

Посебно значајним сегментом наведене докторске дисертације сматра се истраживање система могућих алтернација, али и прототипичних трендова у оквиру њих. Са теоријског аспекта у истраживању се успостављају дистинкције, али и терминологија различитих могућих типова алтернација плуралских облика код именица у савременом немачком језику. Обрађују се чисте морфолошке алтернације, а истовремено се врши и њихова супкласификација, а поред наведеног типа пажња се посвећује и дефиницији и тумачењу прелазних (мешовитих) типова плуралских алтернација, које настају у садејству између морфолошких и творбено-лексичких механизама инхерентних немачком језику.

Из наведеног проистиче да је предмет истраживања у оквиру докторске дисертације *Флуктуација плуралских облика код именица у савременом немачком језику: узроци и систем алтернација* изразито комплексног, интердисциплинарног и системског карактера и да поред дескриптивне морфологије немачког језика подразумева и адекватну синтезу сазнања из области историје немачког језика, творбе речи, али и семантике, социолингвистике и стилистике.

3. Циљ истраживања, хипотезе и очекивани резултати

Докторска дисертација *Флуктуација плуралских облика код именица у савременом немачком језику: узроци и систем алтернација* има два примарна циља: да утврди узроке и систем алтернација код плуралских облика именица. Из наведених примарних циљева логично проистичу и секундарни, али не мање значајни циљеви истраживања.

Код првог од циљева, утврђивања узрока за флуктуацију именичког плурала, полази се од њиховог јасног дистингвирања, али и објашњења да ли осим назначених постоје и остали, још увек непрепознати узроци, као и да ли се код сваке именице која данас показује флуктуацију множинских облика узрок може увек недвосмислено и идентификовати. При испитивању узрока се додатно води рачуна да ли је у сваком конкретном случају из корпуса одговран искључиво један од дефинисаних фактора или флуктуација плурала настаје као резултат истовременог дејства два или више узрока. Утврђивање узрока за наведену појаву праћено је и квантификацијом резултата. Овако дефинисан први циљ докторске дисертације проистиче из хипотезе да су за флуктуацију плуралских облика у савременом језику одговорни дијахронијски, дијатопски, дијастратски, семантички, а делом и творбени фактори. Очекује се да ће анализа обимнијег лексикографског корпуса потврдити наведену хипотезу уз могућу идентификацију још увек непрепознатих узрока, а додатни резултат овог сегмента истраживања, проистекао из увида након квантификације добијених резултата, обезбедиће и објективни значај сваког од наведених/новодефинисаних узрока с обзиром на то да се у раду полази од хипотезе да је реч о узроцима различите учесталости. На основу наведеног, један од циљева је и подела свих узрока и њихово груписање на примарне и секундарне.

Код другог циља предложене докторске дисертације, а то је утврђивање целокупног система могућих алтернација плуралских дублета код именица у савременом немачком језику, полази се од хипотезе да је реч о веома комплексној мрежи

сасвим различитих могућности за маркирање двоструког, а у ређим случајевима и троструког плурала. Кандидаткиња Невенка Јанковић прелиминарно супонира две групе могућих алтернација: 1. чисте морфолошке алтернације и 2. алтернације мешовитог типа, уз изнету хипотезу да ће се након анализе језичког материјала установити да су чисте морфолошке алтернације са својим специфичним подтиповима много чешће од алтернација мешовитог типа, што у овом делу истраживања на основу постављене хипотезе представља очекивани резултат. У овом контексту треба навести и хипотезу да чисте морфолошке алтернације представљају хетерогенији скуп од мешовитих, тј. да показују више специфичних подтипова, што се може установити тек након детаљне анализе корпуса. Један од главних циљева у истраживању јесте свакако и утврђивање прототипичног тренда код чистих морфолошких алтернација. При утврђивању истог полази се од хипотезе да је најдоминантнији подтип алтернација између два нативна плуралска маркера у оквиру спољашње флексије, а да затим следи алтернација нативног плуралског маркера са или без интрофлексије.

Уско везани за примарне циљеве истраживања су и они секундарни, који у основи и проистичу из првонаведених. Секундарни циљеви истраживања везани су за утврђивање специфичних обележја именица које показују флуктуацију у својим плуралским облицима. Као прво питање намеће се да ли и у којој мери уз флуктуацију плурала долази до истог феномена и по питању категорије рода. Хипотеза је да два феномена нису повезана у значајној мери и да један не утиче на други, а ако и долази до дво- или трородности именице са флуктуирајућим плуралом, то је највероватније резултат чињенице да потиче из страног језика. Један од секундарних циљева свакако јесте и утврђивање питања да ли се плуралска флуктуација превасходно везује за именице одређеног рода. У истраживању се полази од хипотезе да ће плуралске дублете чешће показивати именице мушког и средњег рода, што би се, ако се након анализе корпуса установи и као непобитан резултат истраживања, могло поткрепити чињеницом да именице мушког и средњег рода иначе имају хетерогеније плуралске облике и могу да се деклинирају по већем броју парадигми. Као значајан секундарни циљ наведене докторске дисертације намеће се и утврђивање порекла именица са флуктуацијом плурала. Полази се од хипотезе да ће у корпусу у значајнијој мери бити заступљене оне које потичу из страних језика, код којих је дошло до парцијалне морфолошке адаптације, а очекивани резултат по овом питању установиће се након подробне анализе корпуса. Један од секундарних циљева у истраживању јесте и питање утицаја морфологије страних језика из којих потичу именичке позајмљенице. Хипотеза је да је реч о доминантном утицају енглеског језика на савремени немачки језик, што ће се након спроведеног истраживања на корпусу успоставити и као вероватан резултат. Као посебан секундарни циљ предметне докторске дисертације, свакако не на последњем месту по свом значају, треба навести и утврђивање могућих заједничких творбених карактеристика које показују корелативан однос са флуктуацијом плурала.

4. <u>План рада и методе истраживања</u>

План рада на докторској дисертацији *Флуктуација плуралских облика код именица у савременом немачком језику: узроци и систем алтернација* умногоме је условљен постављеним циљевима.

У складу са тим кандидаткиња Невенка Јанковић планира да рад садржи следеће предметне целине. У уводном делу би се дефинисали предмет и циљеви истраживања, али би се представила и она досадашња везана за питања флуктуације именичког плурала као посебног морфолошког феномена и о њима би се понудили релевантно тумачење и самосталан суд. Уводни део неминовно садржи и опис корпуса који представља полазиште за анализу. Поред наведеног, у овом делу докторске дисертације детаљније ће се објаснити и методолошке премисе истраживања.

Друго поглавље у краћим цртама обрађује категорију плурала код именица из дијахронијске перспективе од индоевропског до савременог немачког језика, а детаљно се бави данашњим системом плуралских парадигми у морфологији немачког језика. У овом поглављу се полази од различитих начина маркирања плурала: спољашње, интрофлективно и комбиновано маркирање, при чему се сваки од наведених начина подробније елаборира у погледу својих специфичности. У оквиру другог поглавља кандидаткиња своју пажњу посвећује и одступањима у множинским облицима код именица страног порекла, сумирајући, а истовремено и интерпретирајући већ постојеће податке из литературе уз аналитично уочавање релевантних трендова. Посебан део другог поглавља посвећен је суплетивном маркирању плурала, периферној појави, али и осталим творбеним и лексичким елементима за обележавање множине.

У фокусу трећег поглавља на аналитичан начин се разматрају различити узроци којима је изазван наведени феномен. Они се деле на дијахронијске, дијатопске, стилске, функционалне и семантичке факторе, при чему се у овом поглављу дају и релевантна објашњења када, у којој мери и у којим случајевима делује који од фактора и да ли је флуктуација плурала последица искључиво једног од фактора или до ње долази симултаним дејством више њих. Посебан део трећег поглавља представљала би целина посвећена новим и неописаним факторима, који би се могли установити искључиво након анализе корпуса. У овој целини докторске дисертације се сви узроци супкласификују на примарне и секундарне на основу резултата квантификације. Из наведеног проистиче да је треће поглавље докторске дисертације под називом *Флуктуација плуралских облика код именица у савременом немачком језику: узроци и систем алтернација* теоријског и сумарно-резултативног карактера, али и истраживачког у смислу одређења тачног или тачних узрока на конкретном језичком материјалу, што уједно и представља најзначајнији део овог поглавља. Поред наведеног, установљавање потенцијално нових и непрепознатих узрока, али и могуће истовремено дејство различитих представљају свакако значајан теоријски допринос морфологији савременог немачког језика.

Централна тема четвртог поглавља јесте комплексан систем алтернација дублетних облика плурала. У овом поглављу врши се доследна и научно заснована класификација могућих алтернација, које кандидаткиња Невенка Јанковић дели на чисте морфолошке са својим подтиповима и мешовите, такође са доследно установљеним подтиповима. За разлику од претходног, ово поглавље је истраживачког карактера и проистиче из анализе корпуса. Посебно значајним у овом делу докторске дисертације чини се квантификација резултата, на основу које се могу установити прототипични трендови по питању феномена плуралске именичке флуктуације.

Садржај петог поглавља предложене докторске дисертације се првенствено односи на секундарне циљеве. Ово поглавље детаљно се бави свим специфичним обележјима именица које показују флуктуацију плурала, на основу којих се испитиване именице могу даље груписати. Оно ће донети релевантне податке о томе ког рода је највећи број именица са дублетним плуралом, да ли оне додатно показују флуктуацију рода и у којој мери и да ли је иста у корелативном односу са флуктуацијом плурала, ког су порекла и да ли имају извесна заједничка творбена и семантичка обележја, на основу којих се даље могу сврставати у сродне подгрупе. И ово поглавље представља резултат самосталног тумачења језичког материјала из корпуса. На основу научно засноване анализе у овом делу докторске дисертације могу се донети квалитативни закључци о томе која све специфична обележја карактеришу именице савременог немачког језика које су захваћене синхронијским динамизмом.

У шестом поглављу дисертације били би сумарно представљени укупни резултати истраживања, али и дефинисана важнија питања која се током рада природно намећу, а превазилазе оквир теме ове дисертације, а несумњиво би могла да чине окосницу за даљи истраживачки рад у области српске германистичке лингвистике. Свакако се подразумева да наредну, седму целину докторске дисертације чини списак коришћене литературе и лексикографских извора од којих је формиран корпус за истраживање.

У овој докторској дисертацији би се применило више метода. Посебно треба истаћи да она у методолошком смислу представља специфичну синтезу синхронијског и дијахронијског приступа где је то неопходно. Поред наведеног, у раду ће се применити и херменеутички приступ у циљу што адекватније теоријске анализе постојеће литературе у вези са овом темом, затим каузални метод у откривању релевантних узрочно-последичних веза између описиваних феномена, али и квантитативни метод при установљавању прототипичних плуралских алтернација код именица, али и оних ређих, потпуно периферних. У овој докторској дисертацији ће се користити и друге методе које су својствене општој методологији научног рада (анализа, синтеза, индукција, дедукција, дефиниција, класификација).

Својим истраживањем кандидаткиња Невенка Јанковић би покушала да пружи целовит преглед флуктуације множинских именичких облика у савременом немачком језику, да допринесе ревалоризацији традиционално установљених постулата, али и да на синтетичан начин открије прототипичне трендове именичке плуралске флуктуације у морфологији савременог немачког језика. Нема сумње да ће се током рада на овој докторској дисертацији наметнути и профилисати и одређена питања која могу бити од научног значаја у будућим истраживањима у српској германистици у ужем смислу, али и у контрастивном проучавању немачког са осталим германским језицима, али и српским.

Комисија констатује да је предложена структура докторске дисертације кандидаткиње Невенке Јанковић под називом *Флуктуација плуралских облика код именица у савременом немачком језику: узроци и систем алтернација* сасвим прихватљива и да пружа добре могућности да се резултати истраживања презентују научној јавности на јасан, прегледан и убедљив начин.

5. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидаткиња Невенка Јанковић предложила је следећи прелиминарни списак литературе од значаја за израду своје докторске дисертације:

Bornschein, M.,Butt, M. (1987). Zum Status des -*s*-Plurals im gegenwärtigen Deutsch. In: Abraham, W., & Arhammar, R. (Hrsg.): *Linguistik in Deutschland. Akten des 21. Linguistischen Kolloquiums*, Groningen 1986. Tübingen: Niemeyer, 135–154. https://doi.org/10.1515/9783111357676.135

Braune, W. (1987). *Althochdeutsche Grammatik*. Tübingen: Niemeyer.

Clahsen,H., Rothweiler,M.,Woest, A., & Marcus,G. F. (1992). Regular and irregular inflection in the acquisition of German noun plurals,*Cognition*,45, 3, 1992, 225-255. ISSN 0010-0277

Corbett, G. (2000). *Number (Cambridge Textbooks in Linguistics)*. Cambridge: Cambridge University Press.

Dammel,A., Kürschner, S., & Nübling, D. (2010). Pluralallomorphie in zehn germanischen Sprachen. In: Dammel, A., Kürschner, S., & Nübling, D. (Hrsg.), *Kontrastive germanistische Linguistik*. Hildesheim: Olms, 587–641.

Duden (2015). *Deutsches Universalwörterbuch*. 8., überarb. und erw. Aufl. Berlin: Dudenverlag.

Duden (2016). *Die Grammatik*. Berlin: Dudenverlag.

Duden (2016). *Richtiges und gutes Deutsch. Wörterbuch der sprachlichen Zweifelsfälle*. Mannheim – Leipzig – Wien - Zürich: Dudenverlag.

Duden. *Das große Wörterbuch der deutschen Sprache*. Mannheim (CD-ROM/OnlineVersion).

Durrell, M. (1999). Experimentelle Studien zur Flexion und Wortbildung: Pluralmorphologie und lexikalische Komposition im unauffälligen Spracherwerb und im Dysgrammatismus. Bartke, S. (Hrsg.) *Linguistische Arbeiten, 376*. Tübingen: Max Niemeyer.

DWDS. *Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache*. Das Wortauskunftssystem zur deutschen Sprache in Geschichte und Gegenwart, hrsg. von der Berlin - Brandenburgischen Akademie der Wissenschaften. https://www.dwds.de/

Eisenberg, P. (2006). *Grundriss der deutschen Grammatik. Band 1: Das Wort*. Stuttgart: Verlag J.B. Metzler.

Eisenberg,P. (2018). *Das Fremdwort im Deutschen*. Berlin: de Gruyter.

Eisenberg, P. (2001). Die grammatische Integration von Fremdwörtern. Was fängt das Deutsche mit seinen Latinismen und Anglizismen an? – In: Stickel, G. (Hrsg.) *Neues und Fremdes im deutschen Wortschatz*. Jahrbuch 2000 des IDS. Berlin - New York: de Gruyter, 183–209.

Engel, U. (1988). *Deutsche Grammatik*. Heidelberg: Julius Groos Verlag.

Engel, U. (2004). *Deutsche Grammatik*. München: Iudicium Verlag.

Erben, J. (1972). *Deutsche Grammatik. Ein Abriss*. München: Max Hueber Verlag.

Fleischer,W., & Barz, I. (2012). *Wortbildung der deutschen Gegenwartssprache*. Berlin - Boston: de Gruyter.

Gaeta, L. (2008). Die deutsche Pluralbildung zwischen deskriptiver Angemessenheit und Sprachtheorie. In: *Zeitschrift für germanistische Linguistik* 36 (1), 74–108.

Galac, Á. (2019). Das Phänomen des Numerus und der Plural der deutschen Substantive. *Initium*, 1, 77-121.
Hentschel, E., & Weydt, H. (2003). *Handbuch der deutschen Grammatik*. Berlin: de Gruyter.
Hennings, T. (2012). *Einführung in das Mittelhochdeutsche*. Berlin: de Gruyter.
Kern, P. Chr., & Zutt, H. (1977). *Geschichte des deutschen Flexionssystems*. Tübingen: Niemeyer.
Köpcke, K. M. (1988). Schemas in German Plural Formation. *Lingua* 74, 303– 335.
Köpcke, K. M. (1993). *Schemata bei der Pluralbildung im Deutschen. Versuch einer kognitiven Morphologie*. Tübingen: Narr. https://doi.org/10.1016/0024-3841(88)90064
Kürschner, S. (2008). *Deklinationsklassen-Wandel*. Berlin - Boston: de Gruyter.
Kusova, J.(2014). *Morphologische Varianz der peripheren Substantivparadigmen im geschriebenen Gegenwartsdeutsch: schwache Maskulina, starke Feminina und gemischte Substantive*. Wien: Praesens Verlag. ISBN 978-3-7069-0784-2.
Laaha, S., Ravid, D., Korecky-Kröll, K., Laaha, G., & Dressler, W. (2006). Early noun plurals in German: Regularity, productivity or default? *Journal of Child Language*,33 (2), 271-302. doi:10.1017/S0305000906007379
Nübling, D. (2008). Was tun mit Flexionsklassen? Deklinationsklassen und ihr Wandel im Deutschen und seinen Dialekten. *Zeitschrift Für Dialektologie und Linguistik*, 75 (3), 282-330.
Öhmann, E. (1961/62). Die Pluralformen auf *-s* in der deutschen Substantivflexion. In: *Zeitschrift für deutsches Altertum und deutsche Literatur* 91, 228–236.
Österreichisches Wörterbuch (2000). 38. Aufl. Wien: ÖBV Pädagogischer Verlag.
Paul, H. (1998). *Mittelhochdeutsche Grammatik*. Tübingen: Niemeyer.
Reichmann, O., & Wegera, K.P. (Hrsg.) (1993): *Frühneuhochdeutsche Grammatik*. Tübingen: Niemeyer.
Ronneberger-Sibold, E. (2010): Die deutsche Nominalklammer. Geschichte, Funktion, typologische Bewertung. In: Ziegler, A. (Hrsg.): *Historische Textgrammatik und historische Syntax des Deutschen. Traditionen, Innovationen, Perspektiven*. Berlin: de Gruyter, 106–108.
Ronneberger-Sibold, E. (2013). Einführung in die historische Morphologie des Deutschen von der Gegenwartssprache aus. In: *Jahrbuch der ungarischen Germanistik*, 13–34.
Schäfer, R. (2018). *Einführung in die grammatische Beschreibung des Deutschen*. Language Science Press.
Scheibl, G. (2012): Formale und funktionale Analyse des Plurals und der Pluralflexion im Deutschen und im Ungarischen. In: Augustin, H., & Fabricius-Hansen, C. (Hrsg.): *Flexionsmorphologie des Deutschen aus kontrastiver Sicht*. [= Deutsch im Kontrast 26], Julius Groos, Tübingen, 115-144.
Schrödl, C. (2014): Variation in der Pluralbildung. *Jahrbuch der ungarischen Germanistik*, 171–191.
Schwarze, B. (2008). *Genus im Sprachvergleich. Klassifikation und Kongruenz im Spanischen, Französischen und Deutschen*. Tübingen: Gunter Narr.
Weber, H. J. (1974). *Mehrdeutige Wortformen im heutigen Deutschen. Studien zu ihrer grammatischen Beschreibung und lexikographischen Erfassung*. Tübingen: Max Niemeyer Verlag.

Wegener, H. (1999). Die Pluralbildung im Deutschen - ein Versuch im Rahmen der Optimalitätstheorie. *Linguistik Online*, 4 (3). https://doi.org/10.13092/lo.4.1032

Wegener, H. (2003). Normprobleme bei der Pluralbildung fremder und nativer Substantive. *Linguistik Online* 16 (4), 119–157.

Wegener, H. (2005). Grammatikalisierung und De-/Regrammatikalisierung der deutschen Pluralmarker. In: Leuschner, T., Mortelmans, T., & Groodt, S. (Hrsg.) *Grammatikalisierung im Deutschen*. Berlin: de Gruyter, 85-104.

Wegener, H. (2008). Der Erwerb eines komplexen morphologischen Systems in DaZ : der Plural deutscher Substantive. Fortgeschrittene Lernervarietäten.In: Grommes, P., & Maik, W. (Hrsg.) *Korpuslinguistik und Zweitspracherwerbsforschung* (Linguistische Arbeiten 520), 93 – 118.

Wegener, H. (2004): Pizzas und Pizzen – die Pluralformen (un)assimilierter Fremdwörter im Deutschen. In: *ZS* 23, 47-112.

Wegener, H. (2004). Doppelpluralformen im Deutschen. In: Lindemann, B., & Letnes, O. (Hrsg.) *Diathese, Modalität, Deutsch als Fremdsprache. Festschrift für Oddleif Leirbukt zum 65. Geburtstag*, 153 – 168.

Werner, O. (1969). Das Deutsche Pluralsystem. Strukturelle Diachronie. In: *Sprache. Gegenwart und Geschichte*. (Sprache der Gegenwart 5), 92–128.

Wiese, R. (2009). The grammar and typology of plural noun inflection in varieties of German. *The Journal of Comparative German Linguistics* 12, 137-173.

Zifonun, G. et al. (1997). *Grammatik der deutschen Sprache*. Berlin - New York: de Gruyter.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНИМ МИШЉЕЊЕМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА

На основу наведених података и увида у приложену документацију, Комисија констатује да кандидаткиња Невенка Јанковић испуњава све неопходне услове за израду докторске дисертације.

На основу дефинисаних циљева, постављених хипотеза и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да др Бранислав Ивановић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, испуњава услове за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнесеног, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидаткиње Невенке Јанковић и предложене теме докторске дисертације ***Флуктуација плуралских облика код именица у савременом немачком језику: узроци и систем алтернација***, а да се за ментора именује др Бранислав Ивановић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Београд, 18. 3. 2021. године

КОМИСИЈА:

_____
Др Бранислав Ивановић
ванредни професор

_____
Др Смиља Срдић
редовни професор у пензији

_____
Др Анете Ђуровић
редовни професор

_____
Др Јелена Костић – Томовић
редовни професор

_____
Др Софија Биланџија
ванредни професор